

Gang til Horsens, og de skal blive ved at høre til Horsens. Nej, naar Horsens faar sit, og naar Oplandet derude faar sit — og det fortjener det at faa, og jeg skal være villig til at bidrage mit dertil —, synes jeg; man ogsaa skal give de andre, hvad deres er. Det kan kun ske ved at gennemføre Vejle-Projektet, som ikke gaar Statsbanerne for nær et eneste Sted. Efter at Horsens har sagt: I kan byde, hvad I vil, for at faa Banen forlænget til Ejstrup, vi gaar ikke med dertil, kan disse Kommuner selvfølgelig ikke gennemføre Planen. Man kan sagtens opstille et Postulat om, at man nu vil forlænge Banen til Thyregod, men jeg gad vide, hvorledes man egentlig tænker sig dette gennemført. Tror det ærede Medlem, at f. Eks. Skanderborg Amt vil give noget som helst Tilskud til en saadan Forlængelse? Ikke en rød Øre. Jeg vil i hvert Fald se sort paa hvidt derfor, før jeg tror, at Horsens giver noget klækkeligt Tilskud til Forlængelsen, og den maa give et klækkeligt Tilskud, hvis Forlængelsen skal kunne gennemføres. Og det er dog for meget at forlange, at Vejle By og Vejle Amt skulde give Tilskud til en Forlængelse af Horsens—Tørring-Banen ud til Thyregod. Nej, Vejle Amt siger, efter min Mening med Rette: Vi vil ikke være med til det, vi vil endog forlange vort Tilskud inddraget, naar man forrykker Forholdene saaledes, og det samme siger de paagældende Kommuner i Vejle Amt, ogsaa Thyregod. Det forekommer mig, at det er en meget ublid Behandling, man har givet dem fra Horsens' Side.

Jeg er ikke rigtig klar over, hvor mange Stemmer fra de interesserede Kommuner man har raadet over ved Generalforsamlingen. Saa vidt jeg kan skønne af Vedtægten for Horsens—Tørring-Banen, maa Staten have Stemmer for Halvdelen af Ekspropriationsbeløbet. Jeg ved ikke, hvordan det hænger sammen; det ser for mig ud, som om der er afgivet for mange Stemmer, men det er der naturligvis ikke. Efter Vedtægten er der 1 Stemme for hver 1,000 Kr. Dette skal jeg nu ikke opholde mig videre ved, jeg er blot kommet paa den Tanke, at Statens tilsynshavende maaske har raadet over de Stemmer. Det er i hvert Fald, forekommer det mig, med det mest knebne Flertal, at Beslutningen er vedtaget. Under alle Omstændigheder er det, der er sket, i Strid med de Ønsker, som de paagældende Kommuner har fremsat, og som gik ud paa en Ombygning af den bestaaende Horsens—Tørring-Bane til

normalsporet og en Fortsættelse af den ud til Midtlængdebanen. Det forekommer mig at være et højst naturligt og berettiget Krav. Man forlangte ikke en anden Linie. Nej, man sagde: Den Bane, som nu har knyttet os sammen igennem de mange Aar, beder vi om maa blive ombygget til normalsporet og ført ud til Midtlængdebanen. Man stillede altsaa ikke noget nyt Krav om at komme til Vejle, nej, man ønskede at blive ved det bestaaende. Men dertil svarer Horsens By og de interesserede Kommuner i Skanderborg Amt: Det bryder vi os fejl om, vi vil have en ny Linie. Og de vil forsøge at tvinge de andre til at gaa ind herpaa. Det kan disse Kommuner imidlertid ikke være tjente med, og de har Ret til at sige, at de ikke kan være tjente dermed. Saa er det da, de erklærer: Nu vil vi søge at komme i Forbindelse med Vejle. Og Vejle og Kommunerne fra Uldum til Vejle og Vejle By med udtaler: Vi skal imødekomme jert Krav, vi skal stille de nødvendige Beløb til Raadighed, vi skal yde, hvad der forlanges, for at Halvdelen af Udgifterne ved Banen kan skaffes til Veje. Det er dette, der er sket efter Anmodning af de paagældende Kommuner, efter at Horsens—Tørring-Banens Selskab med overvejende Majoritet af Stemmerne har tilkendegivet: Vi vil ikke imødekomme jert Krav med Hensyn til den Bane, som vi har været fælles om gennem de mange Aar, som i sin Tid Horsens ønskede at faa, og hvorom Horsens den Gang selv sagde, ligesom alle maatte gaa ud derfra, at det var en Bane, som ikke efter nogle Aars Forløb skulde lægges om i en anden Linie. De paagældende Kommuner har haft et berettiget Krav paa Hensyn, og jeg tror, at det vil blive dette private Forslags Støtte i Fremtiden. Forslaget har efter min Mening faaet Styrke ved den brutale Maade, hvorpaa Horsens har behandlet disse Kommuner, en Styrke, som jeg tror i det lange Løb ikke alene vil overvinde det ærede Medlems raske Slagord, men ogsaa den højtærede Ministers Modstand. Dette tror jeg, fordi det er min Overbevisning, at ogsaa i disse Spørgsmaal vil i det lange Løb Retfærdigheden sejre. Hverken i Tørring eller i Uldum og de andre Sogne kunde det den Gang, da de ydede deres klækkelige Bidrag til Anlægget af Banen til Tørring, forudsættes, at man efter saa og saa mange Aars Forløb vilde lægge den om i en hel anden Linie. Dersom Horsens den Gang havde erklæret, at man efter saa og saa mange Aars